

klagede, at jeg havde været i den Nødvendighed at maatte foreslaae Hans Majestæt Kongen dette Skridt, som Enhver vil see af mange Grunde ikke er behageligt, men jeg ansaae det for min Pligt at foranledige, at denne Embedsmand blev afflediget. Jeg gjentager nu tillige, hvad jeg dengang sagde, at saasnart det er erkjendt, at Justitsministeren ikke kunde gjøre Andet, end hvad han dengang gjorde, saa kan jeg anbefale denne Mand til en saa mild Behandling, som Thinget maatte ansee forsvareligt. Han vil være i stor Armod med sin Familie.

Schjørring: Jeg vilde gjerne tillade mig at rette den Forespørgsel til den høitærede Finansminister, som jeg seer er tilstede, om det stemmer med de gjældende Regler og er gaaet rigtigt til, at Bestyrelsen for Livrenteanstalten, hvilket formeentlig vil sige Finansministeriet, har tilstaaet Ublaas imod saa daarlig en Sikkerhed som denne, nemlig Sikkerhed i en Embedsmands Gage og Pension, en Sikkerhed, som jo, naar det skal være, kan blive til Intet. Jeg troede, at naar en Embedsmand vilde have Laan i en saadan Anstalt, maatte han forsikre sit Liv og give Sikkerhed for Laanet i Politien.

Finansministeren: Der er selvfølgelig i dette Tilfælde tillige stillet Sikkerhed ved en Livsforsikringspolice, det skeer altid; men Gagen og Pensionen træde som Sikkerhed for, at Præmien for denne Livsforsikringspolice og Renterne saavelsom Tilbagebetalingen af Ublaanscapitalen finde Sted. Denne Sikkerhed er i det Hele taget anseet for saa god, at der kun habes overordentlig enkeltstaaende Exempler paa, at der derved er lidt noget Tab, hvorhos det maa bemærkes, at der, for at høde paa disse ganske enkeltstaaende Tab, som der har været, allerede i adskillige Aar er forlangt en Tillægspræmie for saadanne Laan, og denne Tillægspræmie har været fuldkommen tilstrækkelig til at dække Statskassen imod de saa Tab, der kunne opstaae deraf. Jeg troer derfor ikke, at det

cerede Medlem har Ret i at antage, at det ikke var nogen god Sikkerhed der saaledes var givet; tvertimod har det viist sig at være en meget betryggende Sikkerhed.

Effersø: Jeg vil tillade mig at stille en Forespørgsel til den høitærede Justitsminister om, hvorvidt de to Stillinger, som den her omhandlede Embedsmand har haft, ere saaa nøie knyttede til hinanden, at de ikke kunne skilles ad, med andre Ord om Embedet som Assessor ved Landsoverretten absolut skal være forbundet med Justitssecretairembedet. Hvis dette ikke er Tilfældet, synes det mig, at det vilde være rigtigst at give denne Embedsmand Afsted som Justitssecretair, og, hvis han havde begaaet Feil som Assessor ved Landsoverretten, var det nødvendigt, for at give ham Afsted, at lade det skee ved Dom i Genhold til Grundlovens § 73. Det er idetmindste udtalt af Regjeringen i det i 1869 forelagte Udkast til Lov om Islands statsretlige Forhold, at Grundloven er gjældende for Island, og det synes mig derfor nødvendigt her at tie til Domstolene. — Der er ogsaa et andet Punkt i Notiverne, som har undret mig, nemlig naar det hedder, at Amtmanden har klaget over, at Bøteringsprotocollen ikke har været ført i over 9 Aar. Det undrer mig, at Amtmanden ikke tidligere er bleven opmærksom derpaa, eller i alt Fald maatte den øverste Embedsmand ved Retten dog have Tilsyn dermed. Det forekommer mig, at der her ligger en Feil hos Justitiarius og Amtmanden.

Justitsministeren: Jeg skal besvare de Spørgsmaal, som den ærede Nøgtsagsmand har stillet til mig. Hvad det første Spørgsmaal angaaer, da er Svaret dette, at jeg har omhyggeligt overveiet, om en saadan Afstillelse, som blev antydet, kunde lægges til Grund ved Afstedgivelsen, men efter hele Maaden, hvorpaa Forholdet har været ordnet, har dette viist sig at være ugjortligt. Søvrigt vil jeg med Hensyn til Grundlovens Anvendelighed paa Island